Dosarul nr. 5r-88/25
4-25109415-18-5r-31072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

03 octombrie 2025 or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vitalie Fachira
Grefier Violeta Gotornicean
Cu participarea: agentului constatator din cadrul IP Ștefan Vodă, Ivan Procopenco, petiționarului Oxana Lisacenco, avocatului acesteia Mihail Țurcan,

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de Oxana Lisacenco, născută la ***** IDNP *****, domiciliată în s. ***** r-ul Ștefan Vodă, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 10.07.2025 seria nr. MAI07 117064 și decizia de sancționare din 10.07.2025, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 10.07.2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, Ivan Procopenco, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, în privința Oxanei Lisacenco, pentru faptul că, în perioada anului 2024, urmare a implementării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere prin contul bancar deschis în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă, Promsvyazbank, a acceptat și a primit pentru sine 5 mesaje de transfer în ruble rusești, în vederea determinării sale pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opâiunii „NU” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator Ivan Procopenco, adoptată la 10.07.2025, Oxana Lisacenco a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35000 lei.

La 25.07.2025, Oxana Lisacenco a depus la IP Ștefan Vodă o contestație care vizează anularea procesului-verbal contravențional întocmit în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Contestatoarea invocă lipsa primirii banilor și lipsa efectuării tranzacțiilor bancare (mesajele despre transferuri în ruble rusești fiind

necunoscute pentru ea), telefonul indicat nici nu este utilizat personal, servind doar ca modem/telecomandă, iar agentul constatator a refuzat verificarea acestuia, în dosar lipsesc probe directe și veridice care să confirme vinovăția, actele anexate fiind generale și nelegate concret de ea, procesul-verbal nu reflectă elementele constitutive ale contravenției, concluziile agentului constatator se bazează pe presupuneri, contrar principiului prezumției nevinovăției. Se solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional.

La 31.07.2025, IP Ștefan Vodă a remis procesul verbal cu privire la contravenție și materialele dosarului contravențional pentru examinare în instanța de judecată.

În ședința de judecată, contestatoarea Oxana Lisacenco, asistată de avocatul Mihail Țurcan, a menționat că nu a primit careva bani, probele din urmărirea penală nu pot fi folosite în cauza contravențională care o vizează, consideră că procedul contravențional urmează a fi încetat.

Agentul constatator Ivan Procopenco, în ședința de judecată a menționat că susține integral procesul-verbal cu privire la contravenție din 10.07.2025 seria nr. MAI07 117064 și decizia de sancționare din 10.07.2025 și a solicitat respingerea contestației.

Examinând contestația înaintată în raport cu materialele cauzei, instanța de judecată reține următoarele.

În sensul art. 395 alin. (1) p. 2) și (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Potrivit art. 448 alin. (1) și (2) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Conform materialelor dosarului, la data de 10.07.2025 de către agentul constatator Ivan Procopenco, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, Oxana Lisacenco, în perioada anului 2024, urmare a implementării de către organizația

criminală „Șor” a unui mecanism de corupere prin contul bancar deschis în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă, Promsvyazbank, a acceptat și a primit pentru sine 5 mesaje de transfer în ruble rusești, în vederea determinării sale pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opâiunii „NU” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator Ivan Procopenco, adoptată la data de 10.07.2025, Oxana Lisacenco a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35000 lei.

Instanța reține că, la 25.07.2025, petiționara Oxana Lisacenco, a depus contestație la IP Ștefan Vodă, astfel contestația a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medicolegale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare prestabilită, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu

prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Instanța reține că prin procesul-verbal și decizia din 10.07.2025, agentul constatator a stabilit, în baza actelor depuse la dosar, săvârșirea de către contestatoare a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Analizând înscrisurile anexate, instanța constată că acestea sunt apte să probeze starea de fapt și au fost corect apreciate de agentul constatator.

Contrar susținerilor contestatoarei, materialele cauzei demonstrează că, în perioada 03.10.2024–07.10.2024, pe numărul de telefon atribuit acesteia au fost recepționate cinci mesaje de la banca comercială din Federația Rusă „Promsvyazbank”, respectiv patru mesaje la data de 03.10.2024 și un mesaj la 07.10.2024, care atestă acceptarea de către Lisacenco Oxana a transferurilor bănești.

Apărările potrivit cărora telefonul nu era folosit de ea nu pot fi luate în calcul de instanță, întrucât din declarațiile soțului acesteia, Lisacenco Taras, rezultă fără echivoc că dispozitivul era utilizat de soția sa, confirmând astfel legătura directă a acesteia cu mesajele de transfer. În plus, instanța observă că aplicația mobilă prin intermediul căreia au fost recepționate transferurile este o aplicație a unei instituții bancare, iar pentru înregistrare nu este suficient doar numărul de telefon. Autentificarea presupune introducerea datelor personale ale titularului, iar în anumite cazuri chiar utilizarea recunoașterii faciale, ceea ce exclude ipoteza folosirii contului de către o altă persoană fără știrea și acordul contestatoarei.

În drept, instanța reține că pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia dintre acțiunile alternative prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. La caz, contravenția se consumă din momentul acceptării mesajelor privind transferul, fără relevanță juridică asupra existenței contravenției având ridicarea efectivă a banilor din cont.

În aceste condiții, concluzia agentului constatator este una întemeiată și se sprijină pe probe pertinente și suficiente. Prin urmare, contestația depusă de Lisacenco Oxana apare ca fiind nefondată.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar Oxanei Lisacenco i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă contestatoarea nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale, la fel, instanța stabilește că Oxana Lisacenco a fost audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de a-și angaja un avocat. Astfel, instanța constată valabilitatea și autenticitatea de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001)*.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contestatoarei Oxana Lisacenco în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate. Prin urmare acțiunile Oxanei Lisacenco corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 Cod contravențional.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este

însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Oxana Lisacenco nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea cerințelor formale prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Acesta cuprinde datele necesare privind identificarea persoanei, descrierea faptei, temeiul juridic, precum și mențiuni privind drepturile persoanei vizate. Prin urmare, nu se atestă niciun viciu de formă care ar atrage nulitatea absolută a actului.

Înscrisurile aflate la dosar, confirmă veridicitatea celor consemnate în procesul-verbal, iar contestatoarea nu a prezentat probe care să răstoarne situația de fapt stabilită de organul constatator. Simpla negare a faptei nu este suficientă în absența unor dovezi concrete.

De asemenea, instanța constată că lipsa unui acord de recunoaștere a faptei din partea contravenientei nu exclude posibilitatea constatării vinovăției, atunci când probele administrate sunt suficiente, coerente și coroborate.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, iar fapta imputată este clar individualizată și dovedită prin mijloace de probă obiective. Contestatoarea nu a demonstrat vreo eroare în constatare, vreo lipsă a formei legale a actului sau vreo atingere adusă dreptului său la apărare. Absența unui acord de recunoaștere nu echivalează cu nevinovăția, iar simpla negare a faptei, în lipsa unor probe contrare, nu poate răsturna constatările organului abilitat.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă *supra*, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea Oxanei Lisacenco vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Oxana Lisacenco în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate *supra*, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În speță, instanța constată că, deși contestatoarea în ședința de judecată nu a solicitat expres modificarea sancțiunii contravenționale aplicate, examinând ansamblul materialelor cauzei, rezultă că sancțiunea stabilită de agentul constatator a fost individualizată eronat și disproporționat în raport cu gravitatea faptei.

Conform jurisprudenței Curții Constituționale a Republicii Moldova (Decizia nr. 161g/2023 și Hotărârea nr. 28 din 22.11.2018), principiul proporționalității impune instanței obligația de a verifica dacă sancțiunea aplicată este adecvată și necesară pentru atingerea scopului urmărit, chiar și în lipsa unei cereri exprese din partea persoanei vizate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în jurisprudența sa constantă că instanțele naționale au nu doar dreptul, ci și obligația de a examina din oficiu proporționalitatea sancțiunii atunci când aceasta apare excesivă raportat la circumstanțele cauzei, pentru a preveni ingerințe nejustificate în drepturile persoanei. Instanțele naționale au obligația pozitivă de a remedia din oficiu neregularitățile evidente și de a asigura un proces echitabil prin corectarea erorilor materiale sau juridice, chiar dacă părțile nu au formulat o cerere expresă în acest sens. Instanțele trebuie să acționeze în interesul unei bune administrări a justiției și să evite aplicarea mecanică a dispozițiilor legale, verificând temeinicia și proporționalitatea măsurilor dispuse de autoritățile administrative sau polițienești

(cauza Scoppola c. Italia (nr. 2), 17.09.2009, § 99; cauza Beyeler c. Italia (GC), 05.01.2000, § 120; cauza Lelas c. Croația, 20.05.2010, § 74).

În prezenta cauză, prin decizia contestată, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă a aplicat pentru fapta prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional sancțiunea de 750 unități convenționale, fără a prezenta o motivare suficientă privind criteriile de individualizare, contrar art. 41 alin. (1) Cod contravențional.

Norma contravențională prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional stabilește o marjă a amenzii de la 500 la 750 unități convenționale. Aplicarea cuantumului majorat este justificată doar în cazuri cu circumstanțe agravante sau date negative referitoare la personalitatea contravenientului, iar din dosar nu rezultă existența unor astfel de elemente.

Instanța reține că, potrivit principiului proporționalității, sancțiunea trebuie să fie: legală – încadrată în limitele prevăzute de norma de incriminare, echitabilă – proporțională cu gravitatea faptei și cu circumstanțele concrete și individualizată – stabilită în funcție de datele obiective ale cauzei și de persoana contravenientului.

Chiar în lipsa prezenței contestatorului sau a unei solicitări exprese de reducere a sancțiunii, instanța are obligația de a aplica din oficiu aceste principii, întrucât, conform jurisprudenței CEDO, scopul procesului contravențional este și acela de a preveni aplicarea unor măsuri nejustificat de severe.

Constatând lipsa unei fundamentări corespunzătoare pentru aplicarea sancțiunii majorate și având în vedere lipsa antecedentelor contravenționale, instanța apreciază că amenda trebuie redusă la limita minimă prevăzută de lege.

În consecință, contestația urmează a fi admisă în parte, cu modificarea deciziei de sancționare atacate în ceea ce privește cuantumul amenzii, stabilindu-se pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional o amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, menținându-se celelalte dispoziții ale procesului-verbal.

De asemenea, instanţa consideră necesar de a explica contravenientului Oxana Lisacenco, că potrivit prevederilor art.34 alin.(3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

În conformitate cu art. 448, art. 460, art. 462 Cod Contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Contestația înaintată de Oxana Lisacenco se admite parțial.

Se modifică decizia de sancționare din 10.07.2025, emisă de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, Ivan Procopenco, în baza art.

47^1 alin. (1) Cod contravențional înscrisă în procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI07 117064 din 10.07.2025 în privința Oxanei Lisacenco după cum urmează:

-în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se stabilește Oxanei Lisacenco sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică contravenientului Oxana Lisacenco, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Președintele ședinței,
Judecător Vitalie Fachira